

Sygn. akt V CSK 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z wniosku H. R.

przy uczestnictwie K. G., W. G. i D. R.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 sierpnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania K. G. i W. G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza
od uczestników postępowania K. i W. G. na rzecz wnioskodawcy
600 (sześćset) zł kosztów zastępstwa prawnego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarżący wskazali jako przyczynę uzasadniającą przyjęcie ich skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebę dokonania wykładni tego fragmentu art. 172 § 1 k.c., w którym mowa jest o „posiadaczu nieruchomości nie będącym jej właścicielem”. Ich zdaniem bowiem, sformułowanie to należy rozumieć w ten sposób, że zasiedzieć nieruchomość może tylko ten, kto wie, że nie jest jej właścicielem, natomiast zasiedzenie nie wchodzi w grę w sytuacji, kiedy posiadacz jest przekonany, tak jak to było w rozpoznawanej sprawie, że nieruchomość jest jego własnością. Stanowisko to polega na pewnym nieporozumieniu, gdyż stan świadomości posiadacza samoistnego determinuje dobrą lub złą jego wiarę, a tym samym ma wpływ na długość okresu zasiedzenia, a nie na samą dopuszczalność nabycia tą drogą prawa własności. Tak więc w sprawie nie występuje zagadnienie prawne wymagające dokonania wykładni przez Sąd Najwyższy, co uzasadnia odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach zastępstwa prawnego orzeczono zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c.).

[aw]